

Οι ευθύνες της σημερινής τέχνης στο άσχημο

Εδώ και χρόνια προσπαθώ να πω ότι για την ασχήμια γύρω μας έχει μεγάλη ευθύνη ΚΑΙ η σημερινή τέχνη κάθε μορφής με τους επώνυμους δημιουργούς, κριτικούς, ειδικούς αναλυτές, διοργανωτές, εμπόρους κ.λπ που κινούνται στους χώρους της.

Δυστυχώς ό,τι είναι άσχημο, προκλητικό, προσβλητικό, ασύμμετρο, κακόγουστο, κατά βάση βλακώδες, αφύσικο, αηδιαστικό, ακαταλαβίστικο, αν-ισόρροπο κ.λπ βαφτίζεται με όποιο πομπώδες όνομα νάναι και έχει μεγάλη πιθανότητα να θεωρηθεί τέχνη ή καινούρια τεχνοτροπία, την οποία κάποιιοι θα θεωρητικοποιήσουν, ανακαλύπτοντας μέσα της βαθιά μηνύματα, γόνιμες ανησυχίες, καινούριες επαναστάσεις και νέους ορίζοντες.

Έτσι η αν-ισορροπία και/ή η υστεροβουλία του καθενός «καλλιτέχνη» και των επιδέξιων κουλτουροθήρων και κουλτουροεμπόρων αποκτούν το δικαίωμα να προσβάλλουν την σκέψη μας, την ματιά μας και την αίσθηση του όμορφου που έχουμε μέσα μας και να επιβληθούν ως καλλιτεχνική παιδεία μας.

Μια παιδεία όμως, όπου θα πρέπει να βλέπουμε, να ακούμε ή να διαβάζουμε όλες αυτές τις ασχήμιες εκστασιασμένοι και να τις αναλύουμε σύμφωνα με ... οδηγίες άλλων, αν θέλουμε να λεγόμαστε πολιτισμένοι, διαβασμένοι, μορφωμένοι, κουλτουριασμένοι και γενικά όλα τα εις -μένοι

.....

.....

Σε προηγούμενες αναρτήσεις μου ανέφερα ως κλασικό παράδειγμα ασχήμιας και κακογουστιάς διάφορα κατασκευάσματα, ανάμεσά τους και την διάσημη «Γκουέρνικα» του Πικάσο που κάποιοι «ειδικοί», αναίτια και υποτιμώντας την νοημοσύνη μας, θέλουν να μας πείσουν ότι αποδίδει την φρίκη του πολέμου.

... Λες και η φρίκη της πιο μεγάλης αρχέγονης βίας, του πολέμου δηλαδή, μπορεί να αποδοθεί με μια εικαστική αρλούμπα ασύνδετων παραμορφώσεων από βόδια και άλογα και ανθρώπινα άκρα έντεχνης παιδικής αποτύπωσης.

... Λες και επιτρέπεται η φρίκη του πολέμου και ο επιβαλλόμενος σεβασμός προς τα θύματά του να γίνονται, στα χέρια του κάθε καλλιτέχνη, παιχνίδι τεχνοτροπίας με το οποίο αποκτά μορφή και λόγο θεωρητικό η ασχήμια και καλύπτεται η καπατσοσύνη του καλλιτέχνη να εκμεταλλεύεται την α-νοησία των ανθρώπων της εποχής του.

.....

.....

Ο Πικάσο καλά τα τσέπωσε, αλλά σε εμάς άφησε ως «κληρονομιά»

α) το να δεχτούμε το επιφανειακό ως βάθος

β) το να νιώσουμε ως όμορφη απόδοση το ακαλαίσθητο και το βλάσφημο μπροστά στο αίμα των αδικοχαμένων σε πολέμους

Μόνο και μόνο γιατί το «Γκουέρνικα», ένα όνομα που συνδέθηκε με μια γερμανική θηριωδία, δόθηκε και σε κατασκευάσμα διάσημου πονηρού.

Ποιος ανύποπτος άνθρωπος (άνθρωπος δηλαδή που δεν έχει καμιά επαφή με λόγια και αναλύσεις θεωρητικών) μόλις δει τα αντιαισθητικά μοσχάρια της «Γκουέρνικα» με τις

γλώσσες έξω, θα τρελαθεί από την ομορφιά του πίνακα και θα πει εκστασιασμένος ότι βλέπει τον ανθρώπινο πόνο και την φρίκη του πολέμου;

Ποιος; Κανένας μα απολύτως κανένας...

Φίλοι μου, αυτά που συμβαίνουν σήμερα στην ζωγραφική, στην ποίηση και γενικότερα στην τέχνη τα θεωρώ τουλάχιστον υποτιμητικά και επικίνδυνα.

Μας λανσάρονται λες και κανείς μας δεν έχει ούτε την αίσθηση του όμορφου ούτε την σκέψη για να δει και να καταλάβει τι βλέπει ή τι διαβάζει, αλλά περιμένει τους άλλους να του πούνε.

Πυροσβεστική φωλιά
Δεν πουλιέται σε γκαλερί, αλλά σε πυροσβεστικά είδη

Με τόσες σπουδές και τόσα διαβάσματα και τόσους συλλογισμούς μέσα του ο καθένας μας και να που θα θεωρηθεί ανίκανος και αμόρφωτος αν δει ότι η Γκουέρνικα όχι απλώς δεν εκφράζει απολύτως τίποτε πέρα από το άσχημο και την δεξιοτεχνική παμπονηριά του Πικάσο, αλλά ότι τελικά προσβάλλει τα θύματα όλων των πολέμων.

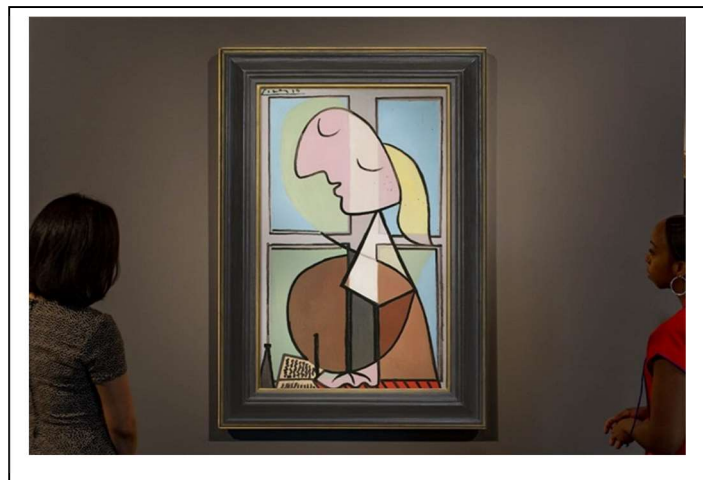
.....
.....

Κοιτάξτε τι είπε ο ίδιος ο Πικάσο ο οποίος, έχοντας πλουτίσει, προσπάθησε τελικά να στερήσει κάποια έργα του από τους θεωρητικούς κολαούζους τους.

Γεμίζοντάς τους με πολύ αγωνία ότι θα μείνουν, οι καημένοι, χωρίς λόγο ... ζωής και χωρίς λόγια έντεχνα για να μας «κατσαδιάζουν» που δεν καταλαβαίνουμε...

Πικάσο:

«Στην τέχνη, ο λαός δεν αναζητά πλέον ανακούφιση και εξύψωση. Αλλά οι λεπτεπίλεπτοι, οι πλούσιοι, οι αργόσχολοι, αναζητούν το καινούργιο, το παράδοξο, το πρωτότυπο, το ασυνήθιστο, το σκανδαλώδες. Και εγώ, από τον κυβισμό και έπειτα, ικανοποίησα τους σοφούς και τους κριτικούς με όλες τις ευμετάβλητες σαχλαμάρες που μου έρχονταν στο κεφάλι, και όσο

«Η χρυσή μούσα» του Πικάσο.
Πουλήθηκε 36 εκατομμύρια δολάρια

λιγότερο με καταλάβαιναν τόσο περισσότερο με θαύμαζαν. Με το να διασκεδάζω με αυτά τα παιχνίδια, αυτές τις κουταμάρες, αυτές τις σπαζοκεφαλιές, έγινα διάσημος και μάλιστα πολύ γρήγορα. Και η διασημότης για ένα ζωγράφο σημαίνει πωλήσεις, κέρδη, περιουσία, πλούτη. Και σήμερα – όπως ξέρεις – είμαι διάσημος, είμαι πλούσιος. Αλλά όταν βρίσκομαι μόνος με

τον εαυτό μου, δεν έχω το κουράγιο να θεωρούμαι καλλιτέχνης με τη μεγάλη και την παλιά σημασία της λέξεως. Αυτοί ήσαν μεγάλοι ζωγράφοι, ο Τζιότο, ο Ρέμπραντ, ο Τισιανός, ο Γκόγια. Δεν είμαι παρά ένας κοινός σαλτιμπάγκος, που κατάλαβε το πνεύμα των καιρών του και εξήντησε όσο καλύτερα μπορούσε τη βλακεία, τη ματαιοδοξία, τη φιλοχρηματία των συγχρόνων του. Είναι πικρή η εξομολόγησή μου, πιο θλιβερή απ' όσο φαίνεται, αλλά έχει τη χάρη να είναι ειλικρινής»

.....

.....

Ας δούμε ακόμη μια εικαστική αηδία του Πικάσο, ο οποίος με περισσό θράσος και εκμεταλλεζόμενος την α-νοησία πάρα πολλών, ονόμασε «η χρυσή μούσα» (!!!)

Μην τρομάξετε για το ποσό πώλησής της. Η ανθρωπίνη α-νοησία, ματαιοδοξία και κοινωνική αδιαφορία δεν έχουν όρια

<https://www.fortunegreece.com/article/enas-akomi-pinakas-tou-pikaso-polithike-se-timi-rekor/>

.....

.....

Το έχω πει σε παλιές μου αναρτήσεις και θα το ξαναπώ φίλοι μου:

Πιστεύω ότι η τέχνη, ανάσα μας και διάσταση μεγαλουργίας, είναι στη δομή της λαϊκή και έτσι πρέπει να μένει για να μην μας κατακλύσει η ασχήμια

Όσο απομακρυνόμαστε από το φυσικό, το απλό, το όμορφο και το σαφές τόσο πιο πολλά περιθώρια αφήνουμε στο κακόγουστο, στο ανισόρροπο και στην ακατάσχετη φλυαρία για να μολύνουν τη ζωή μας.

Η «τέχνη» σήμερα έχει μεγάλες ευθύνες στο άσχημο...

Σάββατο 30 Ιανουαρίου 2021

Θρασύβουλος Μαχαίρας